

О. Л. Сівак, студент
Науковий керівник: **С. П. Прасолова**, к. е. н., доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»
м. Полтава, Україна

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА ЗА СУЧАСНИХ УМОВ

За сучасних умов господарювання фінансовий стан вітчизняних підприємств є нестійким, що зумовлено факторами як внутрішнього (використання фізично зношеного й морально застарілого обладнання й технологій, висока собівартість продукції, зниження конкурентоспроможності продукції, велике податкове навантаження та пошук схем для оптимізації податку на прибуток тощо), так і несприятливого зовнішнього (політична нестабільність в країні, військові дії, постійні законодавчі зміни, відсутність основи для ефективного захисту інтересів платників податків у судах і силових структурах, бездіяльність антимонопольного комітету тощо) середовища їх функціонування. У зв'язку з цим питання управління фінансовою стійкістю набувають пріоритетного значення.

Управління фінансовою стійкістю підприємства є одним з найбільш значимих функціональних напрямів системи фінансового менеджменту, який досить тісно пов'язаний з іншими системами управління, органічно входить до системи управління доходами та витратами, рухом активів, капіталу і грошових потоків, управління структурою капіталу, показниками ліквідності та платоспроможності, ділової активності, рентабельності, іншими аспектами його діяльності.

Управління фінансовою стійкістю підприємства розглядається як системний процес фінансової діяльності, спрямований на забезпечення здатності підприємства відповідати за своїми фінансовими зобов'язаннями у визначений термін, нарощувати потужності та прибутки, підтримувати фінансову рівновагу на стабільному рівні [1].

Головною метою управління фінансового стійкістю є забезпечення фінансової безпеки та стабільності функціонування і розвитку підприємства у довгостроковій перспективі в межах допустимого рівня ризику, що у кінцевому рахунку забезпечить

його стабільне функціонування й підвищення ринкової вартості. Для її досягнення, а отже для забезпечення високого рівня фінансової стійкості підприємства в процесі його розвитку та функціонування, необхідно забезпечити виконання таких завдань:

- по-перше, досягнення збалансованості активів і пасивів шляхом формування оптимальної та гнучкої структури капіталу, достатності власного капіталу та його забезпеченості для фінансування оборотних активів;

- по-друге, досягнення збалансованості доходів і витрат шляхом забезпечення достатнього рівня рентабельності, зміни структури витратомісткості господарського процесу та збільшення обсягу товарообороту;

- по-третє, досягнення збалансованості й оптимальної структури грошових потоків шляхом забезпечення постійної платоспроможності, ліквідності, кредитоспроможності та зниження дебіторської заборгованості [2; 3].

Фінансово стійке підприємство має переваги над іншими суб'єктами господарювання в таких аспектах, як отримання кредитних ресурсів, інвестиційних коштів, підбор постачальників сировини, персоналу тощо. Тому одним з перспективних напрямів удосконалення управління фінансовою стійкістю підприємства, на нашу думку, має бути побудова врівноваженої системи управління.

Врівноважена система управління фінансовою стійкістю підприємства заснована на моделі взаємодії ресурсів, яка представляє собою чотири пересічні сфери, що утворюють безліч фінансових відносин так, що в центрі всієї системи знаходиться персонал (або людські ресурси). Це обумовлено тим, що в розвитку всіх фінансових відносин людина виступає єдиним їх початком (рис. 1).

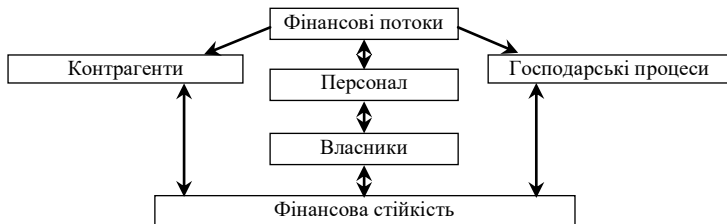

Рисунок 1 – Модель взаємодії елементів системи управління фінансовою стійкістю підприємства

Представлена модель існує абстрактно, проте вона дозволяє, по-перше, продемонструвати взаємозалежність факторів, що впливають на ефективність управління фінансовою стійкістю підприємства, які згодом і утворюють блоки ключових показників ефективності збалансованої системи показників, по-друге, показати характер фінансових відносин з приводу залучення ним ресурсів.

Основна мета врівноваженої системи управління фінансовою стійкістю підприємства полягає у своєчасному виявленні та усуненні чинників, що знижують рівень його фінансової стійкості, на всіх стадіях трансформації фінансових активів суб'єкта господарювання за допомогою декомпозиції стратегічних цілей для планування операційної діяльності та контролю їх досягнення.

Таким чином, застосування врівноваженої системи управління фінансовою стійкістю підприємства, що базується на оцінці зовнішнього і внутрішнього середовища його функціонування, дасть можливість своєчасно виявити фінансові труднощі, а також розробити заходи стосовно підвищення рівня фінансової стійкості підприємства.

Список використаних джерел

1. Бодарева Т. І., Шірінян Л. В. Управління фінансовою стійкістю підприємства. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 35. С. 85–90.
2. Косарева І. П., Буг А. С. Механізм управління фінансовою стійкістю підприємства. *Молодий вчений*. 2017. № 4 (44). С. 678–682.
3. Філонич О. М., Дряпак Я. О. Управління фінансовою стійкістю підприємства. *Економіка і регіон*. 2012. № 1 (32). С. 199–202.

*П. Л. Сук, д. е. н., професор
Відокремлений підрозділ Національного університету
біоресурсів і природокористування України
«Ніжинський агротехнічний інститут»,
м. Ніжин, Україна*

ВИДИ РОЗРАХУНКУ ПРЯМОЛІНІЙНОГО МЕТОДУ АМОРТИЗАЦІЇ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Відповідно до Податкового кодексу України [1] і П(С)БО 7 «Основні засоби» [2] одним із методів нарахування амортизації необоротних активів є прямолінійний. За цим методом річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка аморти-